

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Naar Pensjoneringen af de i Høisalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente skal overtages af Statskassen i Dvereenstemmelse med de Regler, som tidligere have været fulgte, vil der være at tage i Betragtning samtlige de Personer, som, efter Dypgivende fra Voets Executorer, ved Høisalig Enkedronningens Død vare i Allerhøisammes Tjeneste, og om hvilke det er forklaret, at de enten have været umiddelbart ansatte af Hendes Majestæt selv eller ansatte paa Hofschefens Forestilling ifølge allerhøieste Resolutioner, eller, forsaavidt de henhøre til Arbejdsklassen, ere antagne ifølge de vedtagne Regler af Hofschefen med allerhøieste Approbation, og uden at de kunde affediges paa anden Maade, end ved Hendes Majestæts egen Resolution. Derimod kunne Hofdamepigerne og Hofdametjenerne, 4 i Tallet, ikke betragtes som henhørende til den egentlige Hofstat, eftersom de ere antagne af deres respective Herfader og af disse igjen kunde affediges, uagtet der for hver af dem har været opført Gage paa Enkedronningens Gagereglement.

Ved denne Pensjonering frembyder der sig trende Alternativer, som man kan følge med Hensyn til Beregningsmaaden, naar der i Henhold til Pensjonslovens § 2 skal emanere en særlig Lov angaaende Pensjoneringen af Høisalig Enkedronningens Efterladte. Man kan nemlig enten følge een af de tvende ved sliig Pensjonering tidligere iagttagne Regler eller Pensjonslovens almindelige Forfrifter. I lignende tidligere Tilfælde, forinden Pensjonsloven udkom, have nemlig de Paagjældende snart faaet $\frac{2}{3}$ af deres faste Gage og $\frac{1}{3}$ af deres uvisse Indtægter i Pension, snart den fulde faste Gage alene og Intet af de uvisse Indtægter. Pensjonsloven vil efter Gjennemsnitsberegning ikke give et Resultat, der er meget afvigende fra noget af disse Alternativer.

Det Pensjonsbeløb, hvorom der ved nærværende Leilighed er Spørgsmaal, vil saaledes komme til at andrage:

i det første Tilfælde	ca. 22,000 Rbd.
i det andet —	ca. 23,000 —
i det tredje —	ca. 21,000 —

Disse Talstørrelser nærme sig hverandre saameget, at Forskjellen i Beløbet, som Statskassen vilde komme til derefter at udrede, ikke vil kunne have nogen væsentlig Indflydelse paa Valget mellem Alternativerne.

Regjeringen har under dette Forhold maattet holde det for rettest at vælge Pensjonslovens Bestemmelser som Norm, hvilket Alternativ maa anses retfærdigst og billigst mod den ophørte Hofstats Personale i det Hele, eftersom baade Tjenestetiden kommer i Betragtning, og der tillige tages et passende Hensyn til Vedkommendes havte uvisse Tjenesteindtægter.

I det der med Hensyn til de i Dvereenstemmelse med Foranstaaende ansatte enkelte Pensioner henvises til det vedhæftede Beregningschema, bemærkes endvidere Følgende:

Bestemmelserne i Pensjonslovens § 4 ere fulgte med Hensyn til Vedkommendes Embedsindtægter. Saaledes er der ved Indtægterne under Benævnelsen bouche en cour og Kostpenge taget Hensyn til, om og i hvilken Tid den aarlig har været oppebaaren in natura, og hvorvidt i Penge efter den fastsatte Takt. Forsaavidt enkelte af Enkedronningens Betjente have havt fri Bolig, er den derfor beregnede uvisse Tjenesteindtægt ansat, efter anstillet